

Жалба, подадена на 30 септември 2008 г. — Agariou Joséphidès/Комисия и Изпълнителна агенция за образование, аудиовизия и култура

(Дело T-439/08)

(2008/C 327/61)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Kalliope Agariou Joséphidès (Никозия, Кипър)
(представител: С. Joséphidès, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности и Изпълнителна агенция за образование, аудиовизия и култура

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Изпълнителната агенция за образование, аудиовизия и култура („Агенцията“) от 1 август 2008 г., с което Агенцията, действайки под контрола на Комисията, отказва на жалбоподателя достъп, заявен с писмо от 3 март 2008 г., до определени документи по преписка № 07/0122, свързани със създаването на Център за изследвания „Жан Моне“ към Университета в Кипър;
- да се отмени Решението C(2007)3749 на Комисията от 8 август 2008 г. във връзка с индивидуалното решение за предоставянето на субсидии в рамките на програмата за образование и обучение през целия живот, под-програма Жан Моне;
- да осъди Агенцията и Комисията да заплатят съдебните разноски на жалбоподателя в рамките на настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна, от една страна на Решението на Изпълнителната агенция за образование, аудиовизия и култура от 1 август 2008 г., с което му се отказва достъп до документите, свързани със създаването на Център за изследвания „Жан Моне“ към Университета в Кипър и от друга, на Решението C(2007)3749 на Комисията от 8 август 2008 г. във връзка с индивидуално решение за предоставяне на субсидии в рамките на програмата за образование и обучение през целия живот, под-програма Жан Моне, доколкото то препоръчва предоставянето на субсидия на Университета в Кипър за създаването на Център за изследвания „Жан Моне“.

В подкрепа на искането си за отмяна на решението на Агенцията от 1 август 2008 г., той твърди, че Агенцията нарушила личното му право, произтичащо по-специално от съдържащия се в член 1, втора алинея и член 6 от Договора за ЕС, на член 255 ЕО и на Хартата за основните права на ЕС, принцип за прозрачност, да има достъп до определени документи, доколкото неговото име е използвано от трети лица (Университетът в Кипър) в административна преписка за кандидатстване с цел извличането на предимство без негово съгласие. Той твърди, че при тези обстоятелства имал право да провери точното съдържание и/или точността на личните данни, както и целта и контекста на използването им.

Освен това, той изтъква, че директорът на Агенцията не бил компетентен да се произнася по потвърждението на заявката за

достъп до документите и че решението му от 1 август 2008 г. било взето в нарушение на Регламент № 1049/2000⁽¹⁾, както и на Процедурния правилник на Комисията.

Въпреки това, ако Първоинстанционният съд приеме, че директорът на Агенцията е бил компетентен да приеме обжалваното решение, жалбоподателят твърди, че същото било взето в разрез с множество разпоредби от Регламент № 1049/2001, по-специално членове 7.1, 8.1 и 15.1. Според жалбоподателя Агенцията тълкувала също неправилно множество други разпоредби от същия регламент, по-специално членове 4.4, 4.5, 4.1, б) и 4.2 от него, и неточно приложила принципа за прозрачност и понятието за по-висш обществен интерес. Жалбоподателят се позовава също на основание, изведено от липсата на необходимо мотивиране на обжалваното решение.

В подкрепа на искането си за отмяна на Решението C(2007)3749 на Комисията от 8 август 2008 г. жалбоподателят твърди, че Комисията допуснала грешка, като е пропуснала да провери наличието на съгласие на жалбоподателя неговите лични данни да бъдат посочени в подадения до Комисията формуляр за кандидатстване от Университета в Кипър. Според жалбоподателя Комисията била длъжна да установи съществена нередност в подадения проект и да отмени решението си или да вземе други необходими мерки.

Жалбоподателят поддържа също, че Комисията допуснала грешка при анализването на критериите за допустимост на подадената от Университета в Кипър кандидатура.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76)

Жалба, подадена на 1 октомври 2008 г. — 1-2-3.TV/CXVII — Zweites Deutsches Fernsehen и Televersal Film- und Fernseh-Produktion (1-2-3.TV)

(Дело T-440/08)

(2008/C 327/62)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: 1-2-3.TV GmbH (Unterföhring, Германия)
(представители: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde и E. Nicolás Gómez, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Zweites Deutsches Fernsehen (Майнц, Германия) и Televersal Film- und Fernseh-Produktion GmbH (Хамбург, Германия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решение № R 1076/2007-1 от 30 юни 2008 г. на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни), и
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „1-2-3. TV“ за услуги от класове 35, 38 и 41 — заявка № 3 763 133

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Zweites Deutsches Fernsehen и Televersal Film- und Fernseh-Produktion GmbH

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национална фигуративна марка „1, 2 ODER 3 ZDF-ORF-SFDRS“ за стоки и услуги от класове 3, 5, 9, 12, 14, 16, 18, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 35, 38, 41 и 42

Решение на отдела по споровете: частично приема възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като между конфликтните марки не съществува опасност от объркване поради различното цялостно впечатление, което те създават.

Жалба, подадена на 6 октомври 2008 г. — Freistaat Sachsen и провинция Sachsen-Anhalt/Комисия

(Дело T-443/08)

(2008/С 327/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Freistaat Sachsen и провинция Sachsen-Anhalt (представител: U. Soltész, Rechtsanwalt)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени член 1 от Решение на Комисията от 23 юли 2008 г. съгласно член 231, алинея 1 ЕО, доколкото с него Комисията установява, че:
 - а) приетата от Германия мярка, свързана с капиталови инжекции, за изграждането на нова южна писта за излитане и приземяване и прилежащата към нея летищна

инфраструктура на летището Лайпциг-Хале представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО и

- б) тази „държавна помощ“ възлиза на 350 милиона евро;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателя съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите оспорват констатациите в първата част на член 1 от Решение С(2008) 3512 окончателен на Комисията от 23 юли 2008 година (С 48/2006, ex N 227/2006) относно приетите от Германия мерки в полза на DHL и на летището Лайпциг-Хале, по смисъла на които направените от Германия в полза на летището Лайпциг-Хале капиталови инжекции представляват държавна помощ за летището и размерът на тази помощ възлиза на 350 милиона евро.

В подкрепа на исканията си жалбоподателите изтъкват седем правни основания:

На първо място, жалбоподателите посочват, че разпоредбите в областта на държавните помощи вече не са приложими, тъй като по смисъла на тези разпоредби летището не е предприятие, шо се отнася до разширяването на регионалната летищна инфраструктура.

На второ място Flughafen Leipzig/Halle GmbH било дружество със специална цел („single purpose vehicle“), което си служело с частноправна организационна структура, което съответно, както се признава общо, не може да се счита за бенефициер на помощта, доколкото необходимите за изпълнението на неговите задачи ресурси му се предоставят от държавата.

На трето място обжалваното решение било вътрешно противоречиво, доколкото в него Flughafen Leipzig/Halle GmbH се разглеждало едновременно като бенефициер и предоставящ помощта.

На четвърто място, прилагането на публикуваните през 2005 г. Насоки⁽¹⁾ към факти, настъпили преди публикуването на насоките, било в противоречие със забраната за обратно действие, с изискването за правна сигурност, за защита на правните очаквания и принципа на равенство. Според становището на жалбоподателите следва да се прилагат изключително Насоките на Комисията от 1994 г.⁽²⁾

В допълнение, жалбоподателите твърдят, че новите насоки са в противоречие с първичното общностно право, доколкото са неприложими към фактите и са вътрешно противоречиви предвид това, че операторите на регионални летища нямат статут на предприятия. Съгласно Насоките от 2005 г. изграждането на летища също било предмет на правилата в областта на държавните помощи, докато в предходните Насоки от 1994 г. тази дейност била изрично изключена от приложимостта на правилата в областта на държавните помощи. С оглед на диаметрално противоположното съдържание на старите и новите Насоки, както и поради факта, че разпоредбите от 1994 г. не са отменени, било неясно как щяла да се извърши правната оценка на финансирането на летищната инфраструктура.